

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 67.980 van 4 september 1997
in de zaak A. 72.758/VII-15.081.**

In zake : Rafaël RABAEY,
die woonplaats kiest bij
Advocaten F. BAERT en X. TROCH,
kantoor houdende te GENT,
Koningin Astridlaan 85-87.

tegen :

de bestendige deputatie van de provincieraad
van WEST-VLAANDEREN.

tussenkomen partij :

de b.v.b.a. VLEESWAREN LAEREMANS,
gevestigd te GISTEL,
Abdijstraat 3.

D E R A A D V A N S T A T E, VIIe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Rafaël RABAEY
op 6 januari 1997 heeft ingediend om de schorsing van de
tenuitvoerlegging te vorderen van het besluit van
31 oktober 1996 van de bestendige deputatie van de
provincieraad van West-Vlaanderen waarbij aan de
b.v.b.a. Vleeswaren LAEREMANS een milieuvergunning wordt
verleend voor het exploiteren van een vleeswarenfabriek
aan de Abdijstraat 3 te Gistel;

Gezien het verzoekschrift dat Rafaël RABAEY
op 6 januari 1997 heeft ingediend om als voorlopige
maatregelen op te leggen :

"Dienvolgens een deskundige aan te stellen met als
opdracht :

- Na kennis te hebben genomen van de dienstige
stukken en na behoorlijke oproeping van de partijen
en hun raadslieden;
- technisch advies uit te brengen omtrent :

De vraag of de in de aanvraag tot het bekomen van een milieuvergunning Klasse 2 gevolgde indeling(en) verenigbaar is/zijn met de geplande exploitatie;

De vraag of een inplanting van de bedrijfsgebouwen met hetzelfde nut voor de aanvrager kan rekening houdend met de specifieke bestemming van het gebied en met de realisatie van een bufferzone conform de toelichtingen gegeven bij het K.B. van 28.12.1972;

De vraag of in de toegekende vergunning een toereikende bufferzone wordt gelaten rekening houdend met de hoger aangegeven esthetische en stedenbouwkundige bezwaren en deze ivm. de mogelijke geur en lawaaihinder.

• Na afloop van de verrichtingen, aan partijen kennis te geven van zijn bevindingen en in zijn verslag de opmerkingen van de partijen, die zij hem binnen de door hem te bepalen termijn mochten doen toekomen, op te tekenen en te beantwoorden; Het origineel van zijn met redenen omkleed en schriftelijk onder eed bevestigd verslag met de nota's van de partijen ter griffie van de Raad van State neer te leggen binnen de termijn nader te bepalen door de Raad van State na het aanvaarden van zijn opdracht";

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur J. BAERT;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 24 april 1997 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 22 mei 1997;

Gehoord het verslag van Staatsraad R. STEVENS;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat M. TRAEST die, loco Advocaten F. BAERT en X. TROCH verschijnt voor verzoeker, van Adjunct-adviseur K. DEWULF, die verschijnt voor de verwerende partij, en van Advocaat K. GOOSSENS die, loco Advocaat M. COOLS verschijnt voor de tussenkomende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur J. BAERT;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Gelet op het bij artikel 90, § 3, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State vereiste advies van de Auditeur-generaal;

Overwegende dat de b.v.b.a. VLEESWAREN LAEREMANS met een verzoekschrift van 22 januari 1997 vraagt om in het administratief kort geding te mogen tussenkomen;

1. Overwegende dat een goede rechtsbedeling vereist dat beide vorderingen in één arrest worden afgedaan;

2. Met betrekking tot de vordering tot schorsing.

2.1. Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

2.2.1. Overwegende, wat de tweede voorwaarde betreft, dat de verzoekende partij in haar verzoekschrift het volgende doet gelden :

"[1]

Verzoeker woont zoals gesteld in de Abdijstraat te Gistel en is aldaar eigenaar van een recente villa. Het woongebied waarin de villa zich situeert paalt aan de achterzijde aan een agrarisch gebied.

[2]

Aan de voorzijde van de Abdijstraat paalt het woongebied aan een industriezone voor milieubelastende bedrijven.

[3]

Dat deze industriezone langs de Abdijstraat 3 percelen industriegrond omvat :

[3.1.] De eigendom GIMATEC bvba : een klein industriegebouw (aktiviteit : toeleveringsbedrijf voor precisiewerken, draaien, frezen, matrijzenbouw), gevestigd op het achterste gedeelte van de industriegrond met ervoor een groot bos.

[3.2.] Eigendom MUSSEEUW : een garagebedrijf met zeer beperkte aktiviteit (eigenaar + 1 werknemer) met vooraan woongebouw geïntegreerd in het bedrijfsgebouw en voortuin met parking met daarachter toonzaal voor auto's. Het bedrijfsgebouw bevindt zich achter de toonzaal en op 25 m. van de perceelgrens en geeft slechts over een breedte van ongeveer 5 m (poort) uit op de Abdijstraat.

[3.3.] Eigendom van de bvba LAEREMANS Vleeswaren.

[4]

Uit de plaatsgesteldheid blijkt dat de reeds ingeplante inrichtingen, het woongebied waarbinnen de woning van verzoeker zich situeert maximaal respecteren.

[5]

Aangezien het nadeel voor verzoeker voornamelijk verwijst naar de inplanting van de kwetsieuze bedrijfsgebouwen, zonder dat wordt voorzien in een toereikende bufferzone, eventueel aangevuld of te voorzien van een thans nog niet eens voorzien groenscherm, moet gelden dat wanneer de schorsing van de tenuitvoerlegging van het besluit van de Bestendige Deputatie niet zou worden bevolen en de werken worden uitgevoerd, het nadeel voor verzoeker onherstelbaar is gerealiseerd.

Niet alleen zal het karakter van het woongebied en de omgeving ervan, dat nog altijd landelijk kan worden genoemd, ernstig zijn verstoord, maar bovendien zal het woongenot, het woonklimaat, het zicht en de uitzichten van de woning onherroepelijk bijkomend zijn aangetast door de afwezigheid van een bufferzone, en dan is nog niet eens gewag gemaakt van de geluids- en reukhinder die het quasi-noodzakelijke gevolg zal zijn van de exploitatie van de inrichting

wanneer niet wordt voorzien in een toereikende bufferzone.

Dat zowel het college van Burgemeester en Schepenen als de Bestendige Deputatie akte nemen van het gevaar van geluidshinder, doch geen enkele concrete maatregel, op een beperkte geluidsstudie na, nemen.

Dat hetzelfde geldt wat betreft de dampen en de rook. De Bestendige Deputatie overweegt terzake dat mits de dampen en de rook afkomstig van de kookketels en de rookkamer voldoende verdund worden door een efficiënte afzuiging, er normaal geen of zeer weinig geurhinder zal zijn voor de woningen. Alleen wordt nergens vastgesteld dat de voorziene installaties de dampen en de rook afkomstig van de kookketels en de rookkamer, voldoende verdunnen. Enkel wordt gesteld dat de afzuiging op de kookketels van een filter zal worden voorzien zodat de kans op geurhinder nog vermindert.

Alleen en wanneer er dus niet de nodige verdunning is, zal dat maar een pleister op een houten been zijn.

Dat ook wat dat betreft een toereikende bufferzone het nadeel voor verzoeker tot een aanvaardbaar peil zou terugbrengen.

Aangezien het voor verzoeker ernstig aan te merken nadeel slechts kan herleid worden tot een aanvaardbaar peil door de aanpassing van de voorwaarden verbonden aan de milieuvergunning, door bijvoorbeeld al een groenscherm te voorzien, wat de Bestendige Deputatie blijkbaar veronderstelde als te zijn voorzien, maar wat in werkelijkheid niet zo was, moet het nadeel ook aanzien worden als moeilijk te herstellen";

2.2.2. Overwegende dat de verwerende partij hier in haar nota op antwoordt :

"Zowel de gemeentelijke milieu-ambtenaar als de Afdeling Milieuvergunningen hebben ter plaatse vastgesteld dat op een uitbating op de voorziene plaats op een voor de buurt aanvaardbare manier mogelijk is. Deze vaststelling werd unaniem bijgetreden door de Provinciale Milieuvergunningscommissie.

Op basis hiervan heeft de Bestendige Deputatie dan ook gesteld dat er aan de geluidsnormen zal kunnen worden voldaan en dat er geen of zeer weinig geurhinder zal zijn voor de woningen.

Deze vaststellingen zijn niet zomaar uit de lucht gegrepen, maar zijn gebaseerd op de bijlagen bij het aanvraagdossier en op de analyse ervan door de technisch bevoegde ambtenaren. Om na te kunnen gaan of effectief aan de geldende geluidsnormen zal

voldaan worden heeft de Bestendige Deputatie dan ook de opgelegde verplichting inzake de geluidsstudie bevestigd.

Er mag trouwens niet uit het oog verloren worden dat de inrichting gepland is in een zone die volgens het BPA bestemd is voor milieubelastende industrie. Hoewel er in dit BPA geen bufferzone is voorzien garandeert het goedgekeurde plan een voldoende afstand tot de diverse woonzones en zeker tot de woning van verzoeker (het eigenlijke bedrijfsgebouw ligt op ruim 70 meter van de woning van de klager).

Rekening houdend met een aantal factoren is de Bestendige Deputatie dan ook tot de evidente conclusie gekomen dat in voorliggend geval de bufferzone een milieutechnisch verantwoorde exploitatie verzekert.

Het feit dat tot op heden in dit BPA een aantal kleine ambachtelijke bedrijven zich komen vestigen zijn doet uiteraard niets af van de mogelijkheid voor eventuele industriële bedrijven om zich in dit BPA te vestigen. Voorliggende aanvraag is echter geenszins als een vraag voor een industrieel bedrijf te beschouwen; de B.V.B.A Laeremans is een versnijderij waarvan de activiteit zonder meer als ambachtelijk kan gecatalogeerd worden.

De indruk bestaat echter dat verzoeker zich tegen de komst van om het even welk bedrijf van enige omvang verzet. Verzoeker verliest daarbij uit het oog dat die komst juist mogelijk gemaakt wordt door het BPA. De thans bestreden milieuvergunning is niet meer dan een logisch invullen van de door het BPA geschapen mogelijkheid.

In feite dient verzoeker dan ook niet deze concrete milieuvergunning aan te vechten, maar wel het BPA. Dit BPA dateert evenwel al van 1987, en is bijgevolg definitief geworden.

Dit alles knelt des te meer nu de in dit verzoekschrift ingeroepen middelen in feite grotendeels betrekking hebben op stedenbouwkundige aspecten, en de exploitant verzuimd heeft om de terecht afgeleverde bouwvergunning aan te vechten bij de Raad van State. Een milieuvergunning is immers geenszins het geschikte instrument om na te gaan of de private woonfunctie al dan niet ruim is ingevuld of om te bepalen welke de wettelijke minimumbufferzone moet zijn ...

Tot slot dient de vraag gesteld of er wel sprake is van hinder, laat staan van ernstige hinder. Hierboven is reeds aangetoond dat de hinder alleszins beperkt is tot de wettelijke hinder. Daarom moet redelijkerwijze aangenomen worden dat deze hinder niet ernstig kan zijn.

De Bestendige Deputatie is dan ook van oordeel dat het ingeroepen moeilijk te herstellen ernstig nadeel onvoldoende is aangetoond";

2.2.3. Overwegende dat de tussenkomende partij aanvoert :

"3.1. Verzoeker RABAEY geeft in zijn verzoekschrift tot schorsing zelf de inplanting van zijn woning weer : aan de achterzijde paalt het woongebied waarin zijn villa ligt aan een agrarische zone, en aan de voorzijde paalt het woongebied aan een industriezone voor milieubelastende bedrijven.

Momenteel is er reeds kleine industrie aanwezig, m.n. o.a. de BVBA GIMATEC (toeleveringsbedrijf voor precisiewerken, draaien, frezen, matrijzenbouw), en de garage-karosserie MUSSEEUW, een bedrijf klasse 1.

Volgens de heer RABAEY respekteren de reeds ingeplante inrichtingen maximaal het woongebied ter plaatse.

De inrichting van verzoekster zou daar evenwel afbreuk aan doen ?!

Nochtans kan toch niet ernstig betwist worden dat freesmachines en een karosserie veel lawaai maken, dat daarbij vuile oliën overblijven en er met giftige verven gespoten wordt, enz ...

Bij dergelijke activiteiten is de hinder veel groter dan bij de exploitatie van een vleesverwerkend bedrijf zoals dat van verzoekster.

Bovendien woont de heer RABAEY recht tegenover de garage MUSSEEUW, en kan hij daarbij dus wel hinder ondervinden van het op en af gerij van wagens, terwijl dat bij verzoekster niet het geval is, vermits het bedrijf van verzoekster op zo'n 100 m voor de woning van RABAEY ligt.

Ook de zgn. bufferzone in het geval van de garage MUSSEEUW (wettelijk wel vereist o.w.v. klasse 1 - bedrijf) is alleszins veel kleiner dan bij verzoekster.

Uit al het voorgaande blijkt reeds ten genoegte van recht dat de heer RABAEY zichzelf tegenspreekt en absoluut inkonsekvent is.

3.2.

De heer RABAEY verwijst bij de omschrijving van het nadeel dat hij zal lijden bij de bouw van de inrichting van verzoekster naar de inplanting van de kwestieuze bedrijfsgebouwen met (volgens hem) een ontoereikende bufferzone.

Hoger is reeds ten genoegte van recht uiteengezet én aangetoond dat in casu, alhoewel wettelijk niet eens vereist, een meer dan voldoende bufferzone werd voorzien.

Daarnaast heeft verzoekster alle mogelijke middelen aangewend om elke vorm van hinder te voorkomen of tot een absoluut minimum te beperken.

Waar de heer RABAEY verder nog spreekt over het verstoren van het landelijk karakter van het woongebied, van de aantasting van het woongenot en van het

woonklimaat, het zicht en de uitzichten is hij volstrekt te kwader trouw en leugenachtig.

Immers, de Abdijstraat is gedeeltelijk industriezone en gedeeltelijk woongebied. In die omstandigheden spreken van een 'landelijk karakter' lijkt verzoekster enigszins overdreven en onjuist. Waar er nu tegenover de woning van de heer RABAEY reeds een garage-karosserie is gevestigd, ziet verzoekster niet goed in hoe enkel haar bedrijf zou zorgen voor het verstoren van het zicht en van het woongenot.

Bovendien is het aanbrengen van een groenscherm in casu wel degelijk voorzien in de vergunning.

Helemaal aan het einde van zijn verzoekschrift tot schorsing zegt de heer RABAEY zelf dat het nadeel tot een aanvaardbaar peil kan worden herleid door een groenscherm.

Welnu, dergelijk groenscherm is verplicht opgelegd aan verzoekster, zodat de heer RABAEY daarmee expliciet toegeeft geen moeilijk te herstellen ernstig nadeel te lijden.

3.3.

Voor het overige wenst verzoeker nog kort op te merken dat :

- vooreerst het bedrijf van verzoekster geenszins een industrieel bedrijf is, maar veeleer gerangschikt dient te worden onder de zgn. ambachtelijke bedrijven;
- de heer RABAEY de bouwvergunning in plaats van de milieuvergunning had moeten aanvechten, gezien zijn bezwaren zich vnl. situeren op het vlak van de stedenbouwkundige voorschriften;
- de heer RABAEY in feite tegen de reglementering zoals voorzien in het BPA gekant is, en dus tegen de aanwezigheid van eender welk bedrijf in 'zijn straat'. Evenwel is het BPA (dat dateert van 1987) definitief, en daarmee is tegelijk de mogelijkheid geschapen om in de Abdijstraat industrie, en zelfs milieubelastende industrie, op te richten.

De vnl. louter subjektieve bezwaren/klachten van de heer RABAEY tonen in casu zeker niet het vereiste moeilijk te herstellen ernstig nadeel aan";

2.3. Overwegende dat het bedrijf in kwestie is gesitueerd op circa 70 meter van verzoekers eigendom; dat de tussenkomende partij terecht erop wijst dat verzoeker thans reeds geconfronteerd is met, enerzijds, een toeleveringsbedrijf voor precisiewerken, draaien, frezen en matrijzenbouw en, anderzijds, een garage-carrosseriebedrijf; dat de visuele hinder in de eerste plaats een gevolg is van de uitvoering van de door

verzoeker niet bestreden bouwvergunning; dat met betrekking tot de geluids- en geurhinder het negatieve advies van het bestuur gezondheidszorg over de betrokken milieuvergunningsaanvraag enkel stelt dat "er steeds bijkomende klachten van omwonenden kunnen ontstaan inzake lawaai- en reukhinder"; dat in het licht van deze gegevens het risico op een moeilijk te herstellen ernstig nadeel voortvloeiend uit de onmiddellijke tenuitvoerlegging van het bestreden besluit niet is aangetoond;

2.4. Overwegende dat derhalve aan de tweede voorwaarde gesteld door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State niet is voldaan; dat die vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen;

3. Met betrekking tot de vordering tot het opleggen van voorlopige maatregelen.

Overwegende dat deze vordering in wezen ertoe strekt de Raad van State een deskundige te doen aanstellen die gegevens moet verschaffen die de Raad moeten toelaten te oordelen over de ernst en de gegrondheid van verzoekers middelen; dat deze vordering in het kader van de schorsingsprocedure onontvankelijk is, vermits hierboven werd geoordeeld dat aan de tweede schorsingsvoorwaarde niet is voldaan,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het verzoek tot tussenkomst van de b.v.b.a. VLEESWAREN LAEREMANS in het administratief kort geding wordt ingewilligd.

Artikel 2.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 3.

De vordering tot het opleggen van voorlopige maatregelen wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op vier september 1900 zevenennegentig, door de VIIe kamer, die was samengesteld uit :

Mevr.	M.-R. BRACKE,	kamervoorzitter,
de HH.	D. VERBIEST,	staatsraad,
	R. STEVENS,	staatsraad,
Mevr.	A. TRUYENS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. TRUYENS.

M.-R. BRACKE.